دعاشوقانو د ورځي لمانځل

ليکوال: محمد صالح المنجد

ژباړن: احسان ربي آنفال

Download From; Aghalibrary.com

۱۳۹۴هـ. ش.

Download From; Aghalibrary.com

د عاشوقانو د ورځې لمانځل

(Celebrating Valentin's Day)

Download From; Aghalibrary.com

لیکوال: محمد صالح المنجد

ژباړن: احسان ربي اَنفال

۱۳۹۴ هـ . ش.

Download From; Aghalibrary.com

بسم الله الرحمن الرحيم

لړلیک

۱. د عاشوقانو/ ولنټاین د ورځې لمانځل ۱

۲. دمینې جشن یا دعاشقانو ورځ (Festival of Love / Valentine's Day) ۳

۳. د سَینټ ولنټاین او د دې جشن تر منځ اړیکې ٤

۴. ددې ورځې اړوند مهمې کړنې ۸

۵. د دوی خپلې څېړنې او احصائیې لاندې واقعیتونه په لاس راکوي................ ۲۲

٦. دعاشقانو د ورځې په وړاندې د مسلمانانو کړنلاره...................................... ۲٤

۷. د عاشقانو د ورځې اړوند د مسلمانو علماؤ فتوی ۳۳

۸. په اخیره کې درنو وروڼو ته وړاندیزونه ۳۷

د عاشقانو د ورځې لمانځل

الحمدلله رب العالمين والعاقبة للمتقين والصلاة والسلام على محمد و آله و اصحابه اجمعين.

الله(ج) اسلام زموږ له پاره ددين په توګه غوره کړی دئ او له اسلام څخه پرته الله(ج) ته بل دين د قبول وړ نه دئ. لکه څنګه چي الله(ج) فرمايي:

"وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآَخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ" (۱)

ژباړه: او هر څوک چي پرته له اسلام څخه بل دين ولټوي، نو له ده څخه به هيڅکله ونه منل سي. او هغه به په اخرت کښې له تاوانيانو څخه وي.

او حضرت محمد(ص) فرمايي، چي د امت ځيني ډلي به ئې دالله(ج) ددښمنانو پيروي کوي او ځيني ديني مراسم او عنعنات به ئې لمانځي لکه څنګه چي د ابو سعيدالخدري(رض) په دې روايت سوي حديث کي راغلي دي:

عَنْ أَبِى سَعِيدٍ الْخُدْرِىِّ عَنِ النَّبِىِّ - صلى الله عليه وسلم - قَالَ «لَتَتْبَعُنَّ سَنَنَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ شِبْرًا شِبْرًا وَذِرَاعًا بِذِرَاعٍ ، حَتَّى لَوْ دَخَلُوا جُحْرَ ضَبٍّ تَبِعْتُمُوهُمْ» . قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى قَالَ «فَمَنْ» (۲)

۱- سورة آل عمران(۸۵ - آيت)

۲- "بخاري باب القول نبي (ص) او مسلم باب الاتباع اليهود والنصارا"

ژباړه: بې شکه چې تاسي به دهغو کسانو چې ستاسي تر مخه راغلي دي لوېشت په لوېشت او گز په گز پيروي وکړئ، تر داسي اندازې که هغوی د سمسارې وغار ته داخل سول، تاسي به هم ورپسې ياست. موږ وويل: يا د الله رسوله(ص) (مطلب دي) يهود او نصارا دي؟ هغه(ص) وفرمايل:"بل نو څوک؟"

پيغمبر(ص) چې څه ويلي وه هغه اوس په مسلمانو هېوادو کي پېښ او دخپرېدو په حال کي دي. ډېر مسلمانان دالله(ج) ددښمنانو پيروي کوي، د هغو دودونه عملي کوي، د هغو کړني سرته رسوي او حتی د هغو د ځينو ديني مراسمو تقليد کوي او د رخصتۍ ورځې ئې لمانځي. دخلکو ترمنځ دغه گډ حالت او د مسلمانانو وهېوادو ته چې د کفارو دودونه په کومه په زړه پوري ږغيزه او انځوريزه طريقه د سټلايټ، تلوېزيون او انټرنيټ له لاري رانوزي، خبره نوره هم خرابه کړې ده. ډېر مسلمانان ئې په ظاهري ښکلا او ځلا خطاوتلي دي.

په اوسنيو څو کلونو کي يوه نوې پېښه چې تر مخه په مسلمانو ځوانانو کي نه ليدل کېده تر سترگو کېږي، چې هغه د مسيحيانو تقليد (**د عاشقانو د ورځې لمانځل**) دي. علماء او داعيان دې ته مجبوره سوي دي چې په شريعت کي ددې ورځې اړوند احکام بيان کړي، تر څو مسلمانان ئې په اړه ځرگند مفاهيم تر لاسه کړي او په دې کرغېړن عمل چې عقيدې ته ئې ضرر رسوي، اخته نه سي.

اوس ددې ورځي د اصليت، مقصد او پيل په اړه بحث او ددې ورځي په اړه د مسلمانانو کړنلاره وړاندي کوو:

د ميني جشن يا د عاشقانو ورځ (Festival of Love / Valentine's Day):

اوولس پېړۍ تر مخه چي کله په روم کي شرک خپور وو، په هغه وخت کي د نورو جشنو پرځنگ د روميانو يو بل جشن (فيستيوال) هم وو، چي "دميني جشن" ئې بلئ. د روميانو د مشرکي عقيدې له مخي دا د "روحاني ميني" يوه اصطلاح وه. د روم د مشرکينو په دې جشن (فيستيوال) پوري ځيني اسطورې هم تړلي وې. يوه له هغو څخه ئې د روميانو دا عقيده وه، چي د روم جوړونکي "رومولوس" په دغه ورځ د شرموښي شيدې ورودلې، چي ددغه شيدو په رودلو سره دی قوي او د پوهي خاوند سو. روميانو به دغه ورځ هر کال د فبروري د مياشتي په نيمايي کي د يو لوی جشن په توگه لمانځل. په دغه جشن کي ددوی دغه ديني دود وو، چي سپی او بزه به ئې قرباني کول، بيا به دوو(٢) قوي پهلوانانو ددغه قرباني سوي سپي او بزې په وينه خپل بدنونه لړل، او وروسته به په شيدو لمبېدل، تر څو دغه وينه ئې له بدنه پاکه سي. وروسته به يو لوی رسمي گذشت جوړ سو، چي دغه دوه ځوانان به ئې په سر کي ول، او په کوڅو کي به تېرېدل. له دغه دوو ځوانانو سره به څرمني وې، چي کله به ئې په لاره کي څوک مخ ته راغلل په هغه څرمنه به ئې وهل. رومي ښځو به ددغه رسم گذشت ښه راغلاست وايه، ځکه دوی په دې عقيده وې چي دغه کسان د شنډتوب مخنيوی او علاج کوي.

د سَینټ ولنټاین[1] او د دې جشن تر منځ اړیکې:

سَینټ ولنټاین دهغه کس نوم دئ، چې ځان ئې د عیسایي کلیسا له پاره قرباني کړ. داسې ویل کېږي، چې دغه کس په (296م) کال کې د یو ګوتیک قومندان له خوا دعذاب ورکولو په پایله کې مړ سو. په (۳۵۰م) کال کې پر هغه ځای یوه کلیسا جوړه سوه او دده یادګار ئې راتازه او دایمي کړ. کله چې په روم کې عیسایت خپور سو، دوی د میني په نوم د یوې مذهبي مېلې لمانځل شروع کړل. د شِرکي عقیدې د"روحاني میني" بڼه په بله بڼه واوښته چې "دمیني شهیدان" ورته وویل سول. دا د سینټ ولنټاین په یاد لمانځل کېږي، چې ددوی په ادعا دمیني له پاره ئې کار کاوه او له کبله ئې قرباني سو. دا د مینانو مېله هم بلل کېده او سینټ ولنټاین دمینانو سپېڅلی راهب او حامي بلل کېدئ.

په دې جشن پوري اړوند ددوی یوه کړنه دا وه، چې د هغو انجونو نومونه چې د واده عمر ته به رسېدلي وې پر یوه ټوټه کاغذ لیکل او کت به ئې د مېز پر سر په یوه لوښي کې کنښېښول. بیا به یو داسې ځوان چې غوښتل به ئې واده وکړي راوغوښتل سو او د کاغذ له ټوټو څخه به ئې یوه راپورته کړه. دا ځوان به د هغې انجلۍ په خدمت کې حاضر سو، چې په کاغذ کې به ئې نوم لیکلی

1- Saint دپیر او بزرګ په معنا دئ، دا چې د عیسایانو په اند ولنټاین پر عیسایت پاته سواو له دین څخه وانه وښت، نو ځکه ده ته سینټ ولنټاین (Saint Valentin) وایي.

وو. يو كال به ئې له يو بل سره تېر كړ او بيا به ئې واده سره وكړ. كه به سره خوښ نه سول، په راتلونكي كال كي به ئې بيا پر همدې ترتيب داغه كار كاوه.

عيسايي روحانيونو ددې دود پر ضد غبرگون وښاوه. دوی داسي گڼل چي دا د ځوانو هلكانو او انجونو پر اخلاقو بده اغېزه لري او په ايټاليا كي ئې (چي دغه دود ډېر په كښي عام سوی وو) له منځه يووړئ. دغه دود وروسته بيا په اتلسمه او نولسمه پېړۍ كي راژوندی سو. په ځينو غربي هېوادو كي دوكانونه راووتل چي كوچني كتابونه ئې خرڅول او دا كتابونه ئې "دولنټاين كتابونه" (Valentin's Books) بلل. په دې كتابو كي به د ميني شعرونه او د ميني دليک ليكلو طريقه او لارښووني ليكل سوي وې، چي بيا به هغه چا چي خپلې معشوقې ته به ئې ليک لېږئ، ددې كتاب څخه شعرونه انتخابول.

ددې ورځي د اصليت په اړه داسي هم ويل كېده، چي كله روميانو عيسايت قبول كړ، نو په روم كي عيسايت ډېر عام او خپور سو. د روم امپراتور دوهم كلاډيوس په دريېمه ميلادي پېړۍ كي دا حكم صادر كړ، چي فوځيان به واده نه كوي. ځكه د واده له كبله له جنگ څخه راگرځي. سينټ ولنټاين له دې حكم څخه سرغړونه وكړه او په پټه به ئې د فوځيانو ودونه وركول. كله چي امپراتور په خبر سو، دی (ولنټاين) ئې په بند كي واچاوه او د اعدام په سزا ئې محكوم كړ. په بند كي د بنديوان پر لور مين سو، خو دغه مينتوب هم پټ پاته وو، ځكه چي د عيسايي قانون له مخي كشيش او راهب له ميني او واده كولو څخه منع ول، خو بيا هم تر اوسه پوري عيسايان پر عيسايت باندي دده

(ولنټاین) د ټینګ پاته کېدو په خاطر دده ډېر احترام کوي. کله چې امپراتور ده ته په دې شرط د بخښني وړاندیز وکړ، چې عیسایت پرېږدي او د رومي خدایانو عبادت وکړي، دی به امپراتور ته تر ټولو نزدې کس وي او خپل زوم به ئې کړي، مګر ولنټاین دا وړاندیز ردکړ او پر عیسایت پاته سو. نو له دې اسیته ئې د (۲۷۰ز) کال د فبروري د میاشتي پر (۱۴) نېټه اعدام کړ. د فبروري د (۱۵) نېټې په ماښام د لوپرکالس جشن (Festival of Lupercalis) ونیول سو او دغه ورځ ددې راهب (ولنټاین) په نامه ونومول سوه.

په "د تمدن کیسه" نومي کتاب کې لیکل سوي دي، چې کلیسا یوه داسې جنتري جوړه کړه، چې هره ورځ ئې د یوه راهب له پاره خاصه کړې وه. په لندن کې د ژمي اخیره وه چې دغه ورځ راورسېده. کله چې دا ورځ راغله، ددوی په اند په دغه ورځ په ځنګله کې مرغان یو له بل سره یو ځای سول. او په دغه ورځ به ځوانانو د هغو انجونو د کورو پر کړکیو ګلان ایښوول، چې دوی به مینه ورسره درلوده.[۱]

پاپ[۲] د سینټ ولنټاین ورځ د (۲۷۰م) کال د فبروري د میاشتي (۱۴) نېټه د میني جشن ته ځانګړې کړه. داچې ددې جشن په اړه پاپ ددوی مذهبي لارښووني کوي، موږ ته د الله(ج) دا آیت را یادوي:

1- The Story of Civilization by Will Durant, 15/23.

۲- پاپ لوی پادري یا د نړۍ والي کلیسا لوی اسقف ته وایي.

اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ"[1]

ژباړه: دوی خپل عالمان او روحانیون له الله څخه ماسوا معبودان نیولي او همدارنگه مسیح د مریم زوی هم، او حال دا چې دوی ته حکم نه دی سوی پرته له دې څخه چې د یوازني الله عبادت وکړي (هغه ذات چې) له هغه څخه پرته بل معبود نسته. الله له هغه څه څخه چې دوی ئې ورسره شریکوي سپېڅلی دئ.

عدي بن حاتم(رض) **وايي: "أتيت النبي صلى الله عليه و سلم وفي عنقي صليب من ذهب فقال يا عدي اطرح عنك هذا الوثن وسمعته يقرأ في سورة براءة {اتخذوا أحبارهم ورهبانهم أربابا من دون الله} قال أما إنهم لم يكونوا يعبدونهم ولكنهم كانوا إذا أحلوا لهم شيئا استحلوه وإذا حرموا عليهم شيئا حرموه"**[2]

ژباړه: زه ونبي(ص) ته راغلم او صلیب مي په غاړه وو، پېغمبر(ص) راته وویل اې عدي دغه بت وغورځوه او ما دا هم ځني واورېدل چې د سورة براءة دغه آیت ئې تلاوت کاوه "**اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ**" بیا ئې وویل: دوی ددغه احبارو او راهبانو عبادت نه کاوه، بلکي کله چې به هغو کوم

١- سورة التوبه(٣١ - آیت)

٢- سنن الترمذي

شی ورته حلال کړ، دوی به حلال ګڼئ او که به هغو ورته حرام کړ، دوی به حرام ګڼئ.

ددې ورځې اړوند ځيني کړني:

1. دوی د نورو لويو فيستيوالونو او جشنونو په څېر په دې ورځ جشن نيسي او خوشالي کوي.

2. يوبل ته د ګلاب سره ګلونه ورکوي، چې د مشرکينو د "روحاني ميني" او د عيسايانو د ميني سمبول دئ.

3. يو بل ته کاټونه لېږي، چې پر دې کاټو د "کوپيد" عکسونه هم وي، چې يو کوچنی هلک دئ، دوه وزرونه لري، غشی او لينده ورسره وي. چې دا د رومي مشرکينو د ميني خدای وو. الله(ج) دي موږ له شرک څخه وساتي.

4. په دغه کاټو کي چې دوی ئې يو او بل ته لېږي، په لنډو جملو، بيتو او نثري ټوټو سره يو او بل ته د ميني څرګندونه کوي. پر دغو کاټو باندي ځيني ټوکيز او خندونکي عکسونه او الفاظ هم وي. او ډېر کله (Be my Valentine)[1] جمله هم پر ليکل سوې وي. دا وروسته له هغه چې د مشرکينو له عقيدې څخه واخيستل سوه، ددغه جشن عيسايي عقيده څرګندوي.

5. په دغه ورځ په ډېرو غربي هېوادو کي د ورځې له خوا مېلمستياوي نيول کېږي او ماښام چې نارينه او ښځې ټول سره ګډ او يو ځای وي نڅا

١- يعني "زما ولنټاين سه"، چي دا خبره و سينټ ولنټاين ته منسوبوي.

کوي. ډېر کسان خپلو مېرمنو، ملګرو او هغه چاته چې دوی ورسره مينه لري، د ګلاب ګلونه او چاکلېټ په تحفه کې ورکوي.

د مشرکينو د جشن اړوند پورته ذکر سوو نقطو ته چې ګورو، لاندي نتيجې ته رسېږو.

1. ددې جشن ريښه د روم د مشرکينو وعقيدې ته رسېږي، چې د هغو بتانو د روحاني ميني اصطلاح وه، چې دوی به د الله(ج) پر ځای د هغو عبادت کاوه. څوک چې دا ورځ لمانځي، داسي ده لکه د شرک يو عمل چې سرته رسوي. الله(ج) فرمايي:

"لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ"[١]

ژباړه: هغه کسان په يقيني توګه کافران سول چې هغوی ويل همدا مسيح د مريم زوی، الله دئ. حال داچې عيسی وويل: اې بني اسرائيلو (يوازي) د هغه الله عبادت وکړئ، چې زما او ستاسي رب دئ. حقيقت دا دئ چې که چا له الله سره شريک ونيوی نو بې شکه چې الله پر هغه باندي جنت حرام کړی دئ او د هغه ځای دوږخ دئ او د ظالمانو مرستندوی نسته.

١- سورة المائده (72 - آيت)

2. په رومیانو کي دا جشن په وهمي کیسو (اسطورو) او افسانو پوري تړلی وو، چي هیڅ سالم عقل ئې نه سي منلای. د مسلمان عقل خو پرېږده، چي پر یوه الله(ج) او پېغمبرانو(علیهم السلام) ایمان لري. آیا د غیر مسلمان روغ او سالم عقل دا منلای سي چي د روم د ښار یو جوړونکي (مؤسس) دي د شرموښي شیدې رودلي وي او بیا دي ده په هغه سره پیاوړتیا او هوښتیا تر لاسه کړې وي؟! پر دې سربېره دا اوهام دمسلمان له عقیدې سره په ټکر کي دي، ځکه څوک چي پوهه او پیاوړتیا بخښي هغه الله(ج) دئ، نه د شرمښي شیدې! دا کټ مټ له هم هغه کیسو څخه ده چي ویل به ئې: د دوی بتان دوی له شر او رمې ئې له شرمښانو څخه ساتي.

3. د رومیانو د کرغېړنو مذهبي دودونو څخه یو دود دا وو، چي په دغه ورځ به ئې یو سپی او یوه بوزه قرباني کول، بیا به دوو ځوانانو په دغه وینه خپل بدنونه لړل او بیرته به په شیدو لمبېدل. دا هغه څه دي چي د هر انسان په سالم فطرت کي تغیر راولي او روغ عقل ته د منلو وړ نه دي.

4. ددې جشن او د ولنټاین تر منځ د اړیکو په هکله د ډېرو منابعو له خوا پوښتني راولاړي سوي دي، او دا ئې له واقعیت څخه لیري ګڼلې ده. د عیسایانو له پاره به هم دا ښه وي چي د مشرکینو له دې جشن څخه لاس واخلي، چي دوی ئې تقلید کوي. نو موږ مسلمانان خو بیا بیخي باید ځان ځیني راټول کړو.

5. په ایټالیا کې عیسایي روحانیونو دا جشن له منځه یووړی، ځکه چې بد اخلاقي ئې خپرول او د ځوانو هلکانو او انجونو پر فکرنو ئې خراب تاثیر کاوه. نو مسلمانانو ته خو ښېخي لازمه ده، چې هم خپله دډه ورځخه وکړي او هم نور ورځخه راوګرځوي، تر څو د امربالمعروف او نهي عن المنکر مسؤلیت ئې تر یو حده سرته رسولی وي.

کېدای سي یو څوک دا پوښتنه وکړي، چې ددې جشن د لمانځلو د رد له پاره څه دلیل سته؟ او یا ددې لمانځل زموږ و عقیدې ته څه زیان رسوي؟

ددې سوال له پاره کېدای سي څو جوابه ولرو:

1. په اسلام کي جشن او ورځې ئې ښکاره او عامي دي، چې هیڅ لړوالی او ډېروالی نه مني. د هغو ورځو لمانځل زموږ د عباداتو مهمي برخي دي، چې په اړه ئې هیڅ اجتهاد او شخصي نظر ته اړتیا نسته. دا ټول الله(ج) او پیغمبر(ص) موږ ته بیان کړي دي. شیخ الاسلام علامه ابن تیمیه(رح) وایي: جشنونه، ددیني مراسمواو قوانینو برخه ده، چې الله(ج) ئې په اړه فرمایي:

"وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ

فِي مَا آَتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ"[1]

ژباړه: او تاته مو کتاب په حقه نازل کړی دئ دا کتاب د (هر) هغه کتاب تصديق کوونکی دئ، چي له دې څخه مخکښي وو او د هغه ساتونکی دئ. نو د دوی تر منځ په هغه څه چي الله نازل کړي دي، حکم وکړه او د هغه رښتينو حکمونو په بدل کښي چي تاته راغلي دي د دوی د (نفساني) غوښتنو پيروي مه کوه. ستاسي د هري ډلي له پاره مو يو شريعت او يوه روښانه لار وټاکله. که الله اراده کړې وای، نو هرو مرو به ئې تاسي يو امت ګرځولي وای. خو (الله غواړي) چي تاسي په هغه شي کښي چي تاسي ته ئې درکړی دئ وازمويي. نو ښېګڼو ته په بېړه وردرومئ. ستاسي د ټولو ورتګ د الله په لور دئ. بيا به تاسي په هغه څه کي چي اختلاف مو پرې کاوه خبر کړي.

په قرآن کريم کي راځي:

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ"[2]

ژباړه: موږ د هر امت له پاره د عبادت يوه کړنلاره ټاکلې ده چي هغوی ئې پيروي کوي.

١- سورة المائده(٤٨ - آيت)

٢- سورة الحج (٦٧ - آيت)

دا له هم هغه اصولو څخه دي لکه د لمانځه په وخت کي مخ پر قبله درېدل، لمونځ او روژه. د کفارو په جشنو کي د برخي اخيستلو او په نورو مذهبي مراسمو کي ئې د ګډون کولو هيڅ فرق نسته. ددوی د ټولو جشنو سره موافقه داسي ده لکه د کفر سره موافقه. د کفارو له ځينو کوچنيو موضوعاتو سره موافقه داسي ده لکه د کفر د ځينو برخو سره موافقه. جشنونه د هغو مشخصو شيانو څخه شمېرل کېږي، چي يو دين په پېژندل کېږي. نو څوک چي ددوی جشنونه لمانځي داسي ده لکه دکفر د يو مشخص ديني دود سره چي موافقه ښيي. په دې کي شک نسته چي ددوی سره په جشنو کي برخه اخيستل څوک وکفر ته رهنمايي کوي. په دې مراسمو کي ډېره لږ برخه هم يوه ګناه ده. پېغمبر(ص) ودې حقيقت ته چي هر ملت خپل جشنونه لري اشاره کړې ده لکه څنګه چي فرمايي: **"إِنَّ لِكُلِّ قَوْمٍ عِيدًا ، وَهَذا عِيدُنَا"** (البخاري و المسلم)[1]

ژباړه: بې شکه چي هر قوم لره اختر دئ او زموږ اختر دغه دئ.

دا چي د ولنټاين ورځ (د عاشقانو ورځ) روميانو ته ورګرځي، نه ومسلمانانو ته، نو ددې مطلب دادئ چي دا خاص په عيسايانو پوري اړه لري، نه په اسلام پوري؛ نه مسلمانان په دې شريک دي او نه برخه په کښي لري. که هر ملت خپل اختر لري لکه څنګه چي پېغمبر(ص) فرمايلي دي: " **إِنَّ لِكُلِّ قَوْمٍ عِيدًا ...**"(بخاري او مسلم)، نو بيا ددې معنا داسوه چي هر ملت بايد ځان په خپلو جشنو له نورو څخه جلا کړي. که عيسايان ځان ته اختر لري او يهود ځانته،

۱- الاقتداء،(۱/۴۷۱-۴۲۷).

چي خاص په دوی پوري اړه لري، نو بیا هیڅ مسلمان لکه څنګه چي ددوی په دین او عباداتو کي برخه نه اخلي، داغسي باید ددوی سره په دغه ورځو کي برخه وا نه خلي.

2. د عاشقانو ورځ (د ولنټاین ورځ) لمانځل د رومي مشرکینو تقلید او مشابهت دئ، تر هغه وروسته د عیسایانو سره ورته والی دئ، چي اهل کتاب دي، که څه هم دا ورځ ددوی د دین برخه نه ده، خو په لمانځلو کي ئې د رومیانو تقلید کوي. دا چي موږ ته دا نه ده روا چي د عیسایانو ددین ځیني مراسم ولمانځو چي اهل کتاب دي، نو د هغه لمانځل به څنګه راته روا وي چي دوی د مشرکینو څخه اخیستي دي. د کفارو تقلید په عمومي توګه که مشرک دئ او که اهل کتاب حرام دئ. هغه که د دوی مذهبي او دیني مراسم دي او که دودیز او عنعنوي. ددې حراموالی په قرآن، سنت او اجماع سره ثابت دئ.

په قران کریم کي: الله(ج) فرمايي:

"وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ"[١]

ژباړه: او د هغو کسانو په څېر مه کېږئ، چي وروسته تر دې چي ښکاره نښانې ورته راغلې، سره خواره سول او شخړې ئې وکړې او د هم دوی له پاره لوی عذاب دئ.

١- سورة آل عمران(105 - آيت)

په احاديثوکي: پېغمبر(ص) فرمايي: څوک چي د کوم قوم مشابهت کوي له هغو څخه دئ. **"مَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ"**(١)

شيخ الاسلام ابن تيميه(رح) وايي: "دغه حديث موږ ته دا راښيي، چي ددوی سره مشابهت حرام دئ. په داسي حال کي چي د حديث ښکاره معنا داسي ده چي څوک ددوی مشابهت کوي، هغه کافردئ.(٢) لکه څنګه چي الله(ج) فرمايي:

"يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لاَ تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لاَ يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ"(٣)

ژباړه: اې مؤمنانو، يهودان او نصرانيان دوستان مه نيسئ. ددوی ځيني د ځينو نورو دوستان دي او هغه څوک له تاسي څخه چي (په دوستۍ سره) دوی ته مخ را واړوي، نو په رښتيا چي هغه د دوی څخه دئ. بې شکه چي الله ظالمانو لره لارښوونه نه کوي.

اجماع: علامه ابن تيميه(رح) وايي چي پر دې باندي د ټول امت اتفاق دئ، چي د ثبات په وخت کي د کفارو په جشنو کي له هغوی سره ګډون او تقليد حرام دئ. ابن قيم(رح) وايي چي پر دې باندي د ټولو علماؤ اتفاق دئ.(٤)

١- احمد او سنن ابو داود.

٢- الاقتداء،(٢/٧٢٢-٧٢٥).

٣-سورة المائده (51 - آيت)

٤- الاقتداء،(١/٤٥٤.احکام اهل الذمة، ٢/٧٢٢-٧٢٥).

الله(ج) له کفارو سره مشابهت حرام کړئ دئ، دکرکي وړ ئې بللی دئ او دهغه دپایلو له خطر څخه ئې په وار-وار، په مختلفو طریقو او ډېرو آیتونو کي خبر کړي یو. کله-کله ئې د کفارو دپیروي کولو او نه کولو څخه خبر کړي یو، کله ئې له هغوی او د هغوی له تؤطیو څخه بېرولي یو، تر څو د نظر او کړنو تر تأثر لاندي ئې رانه سو. کله-کله ئې د هغوی کړني او اخلاق راته بیان کړي دي، تر څومؤمنان ددوی له کړنو او ددوی له مشابهت څخه لیري و اوسي. په قرآن کریم کي تر ټولو ډېر د یهودو او منافقینو او وروسته بیا په ټولیزه توگه د اهل کتابو او مشرکینو د خطر په اړه خبر سوي یو. الله(ج) موږ ته په قرآن کریم کي فرمایي، چي د کفارو اطاعت او مشابهت ارتداد رامنځ ته کوي او همدارنگه ئې د هغو له اطاعت، پیروۍ، د هغو د فکر، غوښتنو او کرغېړنو اعمالو له تقلید څخه منع کړي یو.

دکفارو له مشابهت څخه مخ گرځول او منع د شریعت له اصولو څخه ده. الله(ج) خپل پیغمبر(ص) له لارښوونو او یوه ربښتیني دین سره رالېږلی دئ، تر څو دا دین پر ټولو ادیانو غالب سي او دا دین ئې د بشریت له پاره بشپړ کړی دئ.

"الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا"[۱]

۱- سورة المائده (۳ - آیت)

ژباړه: نن ورځ ما ستاسي له پاره ستاسي دين پوره کړ او پر تاسي مي خپل نعمت پوره کړ او اسلام مي ستاسي له پاره دين غوره کړ.

الله(ج) اسلام د جامع، همېشني او عالمي دين په توګه رالېږلی دئ، چي د ټولو انسانانو غوښتني رانغاړي. نو بناءً دې ته اړتيا نسته چي د کفارو تقليد او مشابهت وکړو.

له دوی سره مشابهت د مسلمان شخصيت جرح کوي، چي د ټيټوالي، پَستوالي، کموالي، ضعف او ماتي احساس ورکوي، چي په پايله کي انسان دالله(ج) له مستقيمي لاري او قوانينو څخه ليري او منحرف کېږي. تجربو ثابته کړې ده، چي د کفارو توصف او له هغو سره مشابهت د انسان په زړه کي د کفارو مينه دېروي، پر هغو ئې باور دېروي، هغوی په دوستانو او مرستندويانو نيسي او بالآخره ئې دې ته اماده کوي چي پر اسلام، مسلمانانو، دهغو پر اتلانو، او اسلامي ارزښتونو رد وکړي او له دې ټولو څخه بې پروا سي.

3. په اوس وخت کي د عاشقانو د ورځې (د ولنټاين دورځې) هدف دا دئ چي د ټولو خلکو ترمنځ مينه خپره سي. هغه که کافر وي او که مسلمان فرق نه کوي. او له کفارو سره مينه بې شکه چي حرامه ده. الله(ج) فرمايي:

"لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ"[۱]

ژباړه: هیڅکله به دا و نه مومې، کوم خلک چې پر الله او آخرت ایمان لرونکي دي چې هغوی له هغو خلکو سره مینه کونکي اوسي چې د الله او د هغه د رسول مخالفت ئې کړی دئ. که څه هم د هغوی پلرونه وي یا ئې زامن او یا ئې وروڼه او یا ئې ټبر او کورنۍ وي. دا هغه کسان دي چې الله د دوی په زوړونو کي ایمان خوندي کړی دئ او له خپل لوري د یو روح په ورکولو سره ئې دوی پیاوړي کړي دي، هغه به دوی داسي باغونو ته ننباسي چې تر ونو لاندي به ئې ویالې بهېږي، په هغو کي به دوی د تل له پاره اوسېږي، الله له دوی څخه خوښ دئ او دوی له الله څخه خوښ دي. دوی د الله د ګوند خلک دي، خبر اوسئ چې همدا د الله ګوند د بریا موندونکی دئ.

شیخ الاسلام ابن تیمیه(رح) فرمایي: هیڅ داسي مؤمن نسته چې هغه دي کافر په دوستۍ ونیسي. هر څوک چې کافر په دوستۍ نیسي، هغه مؤمن نه دئ. په عام ډول د یو چا مشابهت له هغو سره د مینې نخښه ده او له کفارو سره مینه حرامه ده.[۲]

دغه مینه چې نسبت ئې د عاشقانو ورځې ته کېږي، د هغه عیسایي خیالي مینې دود راژوندی او قوي کوي، چې له نکاح څخه بهر ده او پایله ئې د زنا

۱- المجادله(۲۲ - آیت)

۲- الاقتداء،(۱/۴۹۰).

او بداخلاقۍ خپرول دي. نو ځکه ئې عیسايي روحانیونو هم يو وخت مخالفت وکړ او دا دود ئې له منځه يووړئ، خو له بده مرغه چې بیا بیرته رامنځ ته سو.

ډېر ځوانان دغه ورځ ځکه لمانځي چې هغو ته ددوی د خواهشاتو د پوره کولو زمینه برابروي، خو د کفارو سره د مشابهت او د هغوی د تقلید مسئله ئې په فکر کي نه وي نیولې. خپله دې ناورین ته وګورئ، چې دوی د کبیره ګناه (زنا) ارتکاب کوي او له بلي خوا د عیسایانو تقلید دئ، چې د هغوی د عبادت يوه برخه ده، چې حتی کېدای سي کفر وي.

کېدای سي ځیني خلک ووايي چې ته موږ له ميني څخه محروموې. په دغه ورځ چې موږ خپل احساسات ښرګندوو، په دې کي څه ستونزه ده؟

ددوی له پاره وايو:

لومړی- دا يوه لويه او ناوړه غلطي ده چې دوی دا ورځ د هغه مقاصدو سره-سره په دې نامه يادوي چې ددې ورځي تر شاټ دي. ودې ورځي ته چې د ميني کوم نسبت کېږي هغه يوه خيالي او افسانوي مينه ده، چې دبايفرينډ (Boy friend) او ګرلفرينډ (Girl friend) سره تړاو لري. دا ددوی د جنسي خواهشاتو او اختلاط ورځ ده، چې د هيڅ شي ممانعت او مخنيوی په کښي نسته. دوی پر هغه سپېڅلې او پاکه مينه خبره نه کوي، چې د خاوند او مېرمني ترمنځ ده. دوی د هغه مينې چې د غيري مشروع عاشق او معشوق ترمنځ ده او هغه مينه چې د خاوند او مېرمني ترمنځ اړيکي ټينګوي توپير نه کوي. دا

جشن ددوی له پاره په دې معنا دئ، چي هر څوک کولای سي خپله مینه ښرګنده کړي.

دوهم- دمسلمانانو له پاره د احساساتو ښرګندول د حق په معنا نه دي، چي ددې د لمانځني له پاره چي ددوی پر نظریاتو او مفکورو بناوي ورځ خاصه کړي او د جشن په نامه ئې ونوموي او یا جشن او اختر ورڅخه جوړ کړي. ښه، نو په دې اړه څه وایاست چي دا د کفر له جشنونو څخه دئ؟!

په اسلام کي خاوند له خپلي مېرمني سره ټول کال مینه لري او له هغې سره خپله مینه په تحفو ورکولو،شعرو، نثري ویناوو، لیکنو او نورو طریقو سره ښرګندوي یوازي یوه ورځ ئې نه ده ورته ټاکلې، بلکي ټول کال ورسره مینه لري.

دریيم- هیڅ دین خپل پیروان دونه میني ته نه هڅوي لکه اسلام او نه ئې تر اسلام زیات د یوه وبل د خیال ساتلو ته هڅولي دي. دا په هر وخت او هر حالت کي د تطبیق وړ خبره ده، یواز ي یوې ورځي ته نه ده خاص سوې. په حقیقت کي اسلام موږ دې ته هڅوي چي ټول عمر خپل احساسات ښرګند او یو له بل سره مینه وښیو. لکه څنګه چي پېغمبر(ص) فرمایلي دي: **"عن النبي صلى الله عليه و سلم قال "إذا أحب الرجل أخاه فليخبره أنه يحبه"** [1] (قال الشيخ الألباني:صحيح)

١- سنن أبي داود

ژباړه: له نبي(ص) څخه روایت دئ، چي ویل ئې: څوک چي له خپل ورور سره مینه لري، نو خبر دي ئې کړي، چي زه مینه درسره لرم.

هم دارنگه ئې فرمایلي دي:

"قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « لاَ تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلاَ تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا أَوَلاَ أَدُلُّكُمْ عَلَى شَىْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ أَفْشُوا السَّلاَمَ بَيْنَكُمْ"[١]

ژباړه: نبي(ص) فرمایي: تر هغو به جنت ته داخل نه سئ، ترڅو چي ایمان رانه وړئ او تر هغو به ایمان رانه وړئ، تر څو چي یو له بل سره مینه ونه کړئ او ایا داسي شی در و نه ښیم چي په کولو سره ئې ستاسي تر منځ مینه زیاته سي؟ سلام په خپل منځ کي اچوئ.

خلرم- په اسلام کي مینه ډېره عامه او هر اړخیزه ده، دا یوازي په یو ډول میني پوري چي د سړي او ښځي تر منځ ده، نه ده محدوده. د میني ډېر قسمونه دي. لکه له الله(ج) سره مینه، له رسول(ص) سره مینه، د رسول(ص) له اصحابو سره مینه، له نیکو او صالحو خلکو سره مینه، له دین سره مینه او نصرت ئې، له في سبیل الله شهادت سره مینه، او داسي ډېر نور.... دا یوه ډېره لویه غلطي ده چي د میني دونه پراخه معنا و یو قسم میني ته رامحدوده سي.

پنځم- دا فکر غلط دئ چي خلک وایي مینه له واده څخه تر مخه ښه کار دئ او دا د واقعي او ریښتیني ژوند تجربو او څېړنو ثابته کړې ده. د

١- صحیح مسلم

قاهرې د پوهنتون له خوا څخه په ترسره سوې څېړنه کي چي د "دوديز ودونه او د ميني ودونه" تر نامه لاندي ترسره سوي ده لاندي حقايق را سربېره کوي:

هغه ودونه چي د ميني له مخي ترسره سوي دي ۸۸٪ سلنه پېښبي ئې په ناکامۍ پای ته رسېدلي دي. يعني د بريا اندازه ئې تر ۱۲٪ سلني ډېره نه ده. مګر هغه ودونه چي عنعنوي او دوديز[١] ئې بولي ۷۰٪ سلنه ئې بريالي سوي دي. يا په بله وينا د دوديزو ودونو د بريا اندازه دميني تر ودونو شپږ(٦) واره زياته ده.[٢]

راسئ اوس د غربي ټولنو حالت ته چي د عاشقانو ورځ په کښبي لمانځل کېږي يوه کتنه وکړو او ددې پوښتنه وکړو، چي په هغه ټولنو کي د ودونو حالت څه ډول دئ. آيا دا ډول لمانځني د خاوند او مېرمني تر منځ پر متقابل محبت مثبته اغېزه لري او که نه؟

د دوی خپلي څېړني او احصائيې لاندي واقعيتونه په لاس راکوي:

۱- دامريکا په يوه څېړنه کي چي په (۱۴۰۷س./۱۹۸۷ز. کال) کي ترسره سوې ده، ښيي چي ۷۹٪ سلنه خلک خپلي ښځي وهي په خاصه توګه هغه چي ودونه ئې ورسره کړي وي! [٣]

۱- يعني هغه ودونه چي د کورنۍ په خوښه او مصلحت سرته رسېږي.

2- Risaalah mu’minah, p.255
3- Al-Qabas newspaper, 15/2/1988.

۲- یوه څېړنه چې د امریکا د عصبي روغتیا ملي دفتر[۱] له خوا تر سره سوې ده، ښیي چې:

- هغه ښځینه ناروغان چې بېړنیو اطاقو ته ځي ۱۷٪ سلنه ئې د خپلو خاوندانو او یا نارینه ملګرو (boyfriends) له خوا وهل سوي دي.
- هغه ناروغان چې تر مخه لږ تر لږه یوار د تداوي په موخه روغتون ته تللي دي، ۸۳٪ سلنه ئې د وهلو له سببه دي. څېړنه ورپسي زیاتوي چې ډېري داسي ښځي هم سته چې روغتون ته د علاج له پاره نه ځي، بلکي په خپله په کور کي تداوي کوي.

۳- دمعایناتو له پاره د مرکزي امریکا نمائندګي[۲] یو راپور ښیي چې د امریکا په یو ځای نه یوځای کي په هرو اتلسو(۱۸) ثانیو کي یوه مېرمن د خپل خاوند له خوا وهل کېږي.

۴- په امریکایي ټایم (Time) مجله کي راځي چې په شپږ میلیونه هغه ښځو کي چې وهل کېږي، تقریباً څلور زره (۴۰۰۰) ئې مري.

۵- د جرمني په یوه څېړنه کي ښوول کېږي، چې له کاله یو لک (۱۰۰،۰۰۰) ښځي د خپلو خاوندانو او هغه سړیو له خوا د روحي او فزیکي جبر سره مخ کېږي، چې دوی ورسره ژوند کوي. اصلي شمېره ئې کېدای سي یو میلیون ته ورسېږي.

1- National American Office for Mental Health
2- Central American Agency for Examination [FPT].

٦- په فرانسه کي تقريباً دوه ميليونه ښځي له وهلو سره مخ کېږي.

٧- دبرطانيې په يوه نظرپوښتنه[1] کي چي اووه زره (٧٠٠٠) ښځو برخه پکښي اخيستې وه، ٢٨٪ سلنو ئې ويل چي د خپلو خاوندانو او نارينه ملګرو(boyfriends) له خوا تر حملې لاندي راغلي دي.

نو دې ته په کتو سره څنګه باورکولای سو، چي د عاشقانو ورځ د واده کولو له پاره ګټوره ده؟ اصلاً حقيقت دادئ چي دا ازادۍ او فساد ته يوه بلنه او د ناروا اړيکو يوه بڼه ده.

هغه خاوند چي په ريښتيا له خپلي مېرمني سره مينه لري، ودې ورځي ته هيڅ اړتيا نه لري، چي د ده مينه ورپه ياد کړي. دی له خپلي مېرمني سره همېشه او هر وخت مينه کوي.

دعاشقانو د ورځي په وړاندي د مسلمانانو کړنلاره:

له پورته بحث څخه د عاشقانو د ورځي په وړاندي د مسلمانانو کړنلاره بايد واضح وي.

١- د پورته ښوول سوو ثبوتونو له مخي چي د کفارو د جشنونو لمانځل حرام دي، مسلمانان بايد نه دا ورځ خپله ولمانځي، نه له نورو سره په دې مراسمو کي ګډون وکړي او نه بايد ورته حاضر سي.

1- Opinion poll

الحافظ الذهبي(رح) وايي: که عيسايان ځان ته جشن ولري او يهودان ځان ته چي يوازي په دوی پوري اړه لري، نو مسلمانان بايد ددوی په مذهبي لارښوونو او عباداتو کي برخه وانه خلي.[1]

ځکه د سلفو صالحينو يو اصل د الولاء والبراء وو، دا پر هر هغه چا چي د لااله الاالله محمد رسول الله کلمه وايي، واجب ده چي ددې اصل پيروي وکړي. نو دی بايد له مؤمنانو سره مينه او له کفارو څخه کرکه وکړي، مخالفت ورسره وکړي او له هغو څخه جلا سي. دی بايد په دې پوه سي چي دا به دده له پاره د بې شمېره ګټو سبب وګرځي او فقط ساده مشابهت هم دده له پاره د يو لوی خطر سبب ګرځي. پر دې سربېره کله چي يو مسلمان د کفارو تقليد کوي دا تقليد او مشابهت کفار خوشاله کوي او زړونه ئې له خوښيو ور ډکوي او دا د مسلمانانو په زړونو کي له کفارو سره مينه او محبت ډېروي. که يوه مسلمانه انجلۍ دا ورځ په دې خاطر لمانځي، چي مارګريت، هيلري او يا بل څوک ئې تجليلوي، بې شکه چي دا کړنه له دې حقيقته پرده پورته کوي، چي دا انجلۍ ددوی پيروي او ددوی کړني تائيدوي. په داسي حال کي چي الله(ج) ئې په اړه فرمايي:

"يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ"[2]

۱- تشبه الخسيس بأهل الخميس، ملجلة الحکمه، ۱۹۳/۴

۲- سورة المائيده (۵۱ - آيت)

ژباړه: ای مؤمنانو، یهودان او نصرانیان دوستان مه نیسئ ددوی ځیني دځینو نورو دوستان دي او هغه څوک له تاسي څخه چي (په دوستۍ سره) دوی ته مخ راواړوي، نو په رښتیا چي هغه ددوی څخه دئ. بې شکه چي الله ظالمانو لره لارښوونه نه کوي.

ددوی د تقلید او مشابهت یو ناوړه تأثر دا دئ چي ددوی ډېرښت، حمایت او ددوی پیروي ښیي. نو دا به د یو داسي مسلمان له پاره څنګه مناسبه وي، چي په هر رکعت کي دا وایي چي: **"اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ (٥) صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ(6) غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ"**[١] ژباړه: موږ ته نېغه لار وښیه (٥) د هغه کسانو لاره چي تا پېرزوینه پر کړې ده (٦) نه (دهغو لار) چي قهر پر سوی او نه (د هغو) چي لار ورکي دي.

احصائیې دا ښیي چي په عامه توګه د عاشقانو ورځ یوازي او یوازي د کریس میس (Christmas) ملاتړ کوي. نو دا ښکاره خبره ده چي د میني جشن د نصرانیانو له جشنونو څخه دئ او یوازي او یوازي د کریس میس (Christmas) ملاتړ ښیي، چي د عیسی مسیح(ع) د پیدایښت د ورځي لمانځنه ده. نو دا د مسلمانانو له پاره روا نه ده چي د دغي نېټې په لمانځنه کي برخه ورسره واخلي، روا ځکه نه ده چي موږ پر دې امر سوي یو چي له کفارو سره د هغوی په دین، دود او نورو رسومو کي چي په ځانګړې توګه په دوی پوري اړه لري برخه وانه خلو؛ چي دا په قرآن، سنتو او اجماع سره ثابته ده:

١- سورة الفاتحه (٥- ٦-٧ آیتونه)

۲- دكفارو په لمانځغونډو كې بايد ګډون ونه سي، ځكه دا د كفر له عنعناتو څخه دي، نو له دوی سره مرسته او ددوی د كړنو تائيد له دوی سره د كفر په ښكاره كولو او خپرولو كې د تائيد په معنا دئ. اسلام خپلو پيروانو ته ددې اجازه نه وركوي چې كفر تائيدكړي او يا له نورو سره د كفر په خپرولو كې مرسته وكړي. شيخ الاسلام ابن تيميه(رح) وايي: د مسلمانانو له پاره له كفارو سره په ځانګړو لمانځغونډو كې ګډون او له دوی سره مشابهت ناروا دئ. هغه كه په خوراک، لباس، حمام، اورلګوني او ورځني ژوند كې وي او كه په عبادت كې، توپير نه لري. لنډه داچې، پر مسلمانانو لازمه ده چې نه يوازې بايد په دغه ورځ ددوی رسومات تر سره نه كړي، بلكې دا ورځ بايد د يوې عادي ورځې په توګه وګڼي.[۱]

۳- مسلمان نه يوازې دا چې بايد له نورو مسلمانانو سره ددې ورځې په لمانځلو كې مرسته ونه كړي، بلكې هغه بايد ور څخه را وګرځوي. ځكه د مسلمانانو له پاره د كفارو د جشن ورځې لمانځل يو كرغېړن او ناوړه عمل دئ، چې بايد مخالفت ورسره وسي. شيخ الاسلام ابن تيميه(رح) وايي: لكه څنګه چې موږ بايد دا ورځ ونه لمانځو همداسې بايد نور مسلمانان هم ددې ورځو له لمانځلو څخه راوګرځوو.[۲]

۱- مجموعة الفتاوى لشيخ الاسلام ابن تيميه ۳۲۹/۲۵.

۲- الاقتداء،(۵۱۹/۲-۵۲۰).

د ابن تیمیه(رح) د وینا پر اساس مسلمانو تجارانو ته د عاشقانو د ورځي د تحفو، ددې ورځي له پاره د ځانګړو کالیو، د سرو ګلونو او هر هغه شي چي ددې ورځي اړوند وي، کار و بار نه دئ روا. همدارنګه دا هم نه ده روا چي ددې ورځي اړوند تحفه څوک ومني، ځکه ددې په منلو سره دا ددې ورځي د تائیدولو ښکارندویي کوي.

یو داعي ویل، چي مور په یو مسلمان ملک کي د ګلانو و یو دوکان ته ولاړو، دا چي دا دوکان ددې ورځي له پاره څونه ترتیب سوی وو، مور ګوته په غاښ ورته پاته سوو. دوکان ته دننوتو ځای ټول په سره غالۍ فرش وو، اعلانات ئې ټول په سره رنګ او ټول دوکان ئې په سره رنګ ښایسته کړی وو. مور د دوکان له یوه کارکوونکي څخه پوښتنه وکړه، چي د دوکان له پاره ئې ددې ورځي په خاطر ولي دونه خواري کړې ده. دوکاندار په جواب کي راته وویل چي دا ئې د خلکو د ډېرو غوښتنو په خاطر داسي ترتیب کړی دئ، چي اماده ګي ئې له ډېره وخته راهیسي شروع سوې وه. بیا داعي وویل دا چي زه نوی مسلمان سوی وم او عیسایت مي پرې ایښئ وو، په دې ډېر حیران سوم. (دا چي دا داعي له مسلمانېدو څخه ترمخه په دې پوهېدئ، نو څنګه به څوک وواېي چي دا د مسلمانانو کار دئ نه د عیسایانو؟!) نور ډېر دوکانونه هم وه، چي د ګلاب په سرو ګلونو ښکلي سوي ول او په ډېره لوړه بیه به ئې خرڅول.

یوه ښځینه داعي ښځینه زده کوونکو ته چي د درس په سالون کي سره راټولي سوي وې ورغله. دغه ښځینه داعي ددې په لیدو بې زړه او وبېرېده

چي له هري زده کوونکي سره به په سره رنګ يوشی خامخا موجود وو. له يوې سره به د ګلاب سور ګل وو، د بلي زده کوونکي به پوړنی سور وو، له بلي سره سور دسمال وو، دبلي به بسته سره وه او حتی جرابي ئې هم سرې وې.

د داسي مسلمانو انجونو له پاره افسوس دئ!! چي په داسي ورځو ددوی په منځ کي داسي کړني هم سرته رسيږي لکه:

الف- د ښځينه زده کوونکو له خوا د خپلو ملګرو پر راسته لاس پټۍ تړل.

ب- ددې ورځو په مناسبت سور رنګه لباسونه (کالي، بوټونه، د وريښتانو کيتکان او نور...) اغوستل. دا خو دونه ډېر سوي دي، چي تېر کال موږ يوې ټولګۍ ته ولاړو هلته ټولو زده کوونکو سور رنګه لباسونه اغوستي ول، سړي به داسي فکر کوئ چي دا ددوی رسمي لباس دئ.

ج- سور رنګه بوغياني چي د "I love you"[(۱)] الفاظ ورباندي ليکلي وي او اکثره وخت ئې د درسي ورځي په اخير کي داسي ځای ته راوړي چي د استادانو له سترګو ئې نيهام وي.

د – نومونه او زوړونه او يا د نوم لومړي توري ئې پر لاسو کښلي وي.

هـ- په دې ورځ د ګلاب سره ګلونه پاشل.

د فيبروري پر ۱۴ يوه ډله انجوني خپلي ټولګۍ ته په داسي حال کي ننوتلې، چي د ټولو د لباس يوه برخه نه يوه برخه په سره رنګ وه او سور ميک آپ (Make up) ئې ورسره کړی وو، او پر مخونو ئې زړه ته ورته ستيکران

۱- يعني زه مينه درسره لرم.

منبلولي وه. یو بل ته ئې د سره رنګ ډالۍ ورکولې او په خورا ولولو سره ئې یو وبل ښکلولې، یا په بله وینا دوی د ولنتاین ورځ (دعاشوقانو ورځ) لمانځل. دا پېښې دمسلمانې نړۍ په پوهنتونو کې رامنځ ته کېږي، په داسې حال کې چې دا هم اسلامي پوهنتونونه دي.

په لېسو کې ددې په لیدو دسړي سد کار پرېښوئ، چې زيات شمېر انجونو د اعلی کیفیت سره ګلان راوړي ول، سنګار او غوړ والي ئې په سره رنګ وه او یو بل ته ئې تحفې ورکولې او ددې ورځي د لمانځلو په مناسبت ئې په خورا جوش او خروښ سره روغبړ کاوه.

په موسوعة العربية[1] کې راځي چې د عاشقانو د ورځي له پاره خاص دودونه سته، لکه پر کاټونو د مینې اشعار چاپول او بیا دوستانو او هغه کسانو ته ورکول، چې دمینې ادعا ئې کوي. ځنې کسان پر دغه کاټو تپوکيز عکسونه رسموي او پر دغه کاټو تر ټولو عام د "Be My Valentine" الفاظ لیکلي وي. په دې ورځو کې اکثره وخت مېلمستیاوي جوړوي او دخپل ډول نڅاوي کوي. حتی اروپایان تر اوسه پوري دا ورځي لمانځي. په برطانیه کې دګلانو پلورنه دوه ویشت (۲۲) میلیونه پاونډه ته رسېدلې ده، په دې ورځ خورا ډېر چاکلېټ ضايع کېږي او کمپنیانې په خپلو ویب پاڼو کې ددې ځایو اعلانونه ورکوي.

1 - The Arabic Encyclopedia

د عاشوقانو ورځ يو شمېر عربي هېوادو ته هم رسېدلې ده او حتی د اسلام مرکز (دعربو جزيره) هم نه ده ورځخه خلاصه. ددې ورځې لمانځنه وهغو ټولنو ته هم رسېدلې چې موږ ئې هيڅ فکر نه کوئ، چې دا لېونتوب به هلته هم خپور سوی وي. په رياض کې د سرو ګلابو بيه په خورا لېونتوب سره لوړيږي، تر داسې اندازې پورې چې ديوه ګلاب بيه شپږدېرش (٣٦) رياله (١٠ ډالره) ده، په داسې حال کې چې له دې ورځې ځخه تر مخه ئې بيه پنځه رياله وي. ددې ورځې له پاره دکانداران دخپلو دوکانونو په ښايسته کولو کې سيالي سره کوي او همدارنګه په کورو کې هم خلک دخپلو کورونو پر کړکيو د ګلاب سره ګلونه ځړوي.

په ځينو خليجي هېوادو کې دوکانونه، مغازې او هوټلونه د عاشوقانو د ورځې لمانځلو ته خاص ترتيبات نيسي. اکثره مغازې او تجارتي مرکزونه په سور رنګه توکو پوښل سوي وي. د خليج تر ټولو ښه هوټل له بوغيانو او ناوکيانو ځخه ډک وو. د ميني د جشن او د مشرکانو د خيالي کيسو د دودونو په مناسبت ئې رستورانټ د "کوپيد" په ډراماتيکو توکو وَډَلی وو. کوپيد په رومي افسانوي کيسو کې د ميني خدای ګڼل کېږي، چې تقريباً بربنډ او په لاس کې ئې غشی او لينده وي. د هوټل کارکوونکو په دې پسې کتل چې د حاضرو خلکو له منځه ښاغلی ولنټاين او مېرمن ولنټاين انتخاب کړي!!

کم بيه رستورانتونه هم دا ورځ په خپل ډول او طريقه سره لمانځي. ځيني ئې د خپلو معمولي لوښو پر ځای له زړه ته ورته لوښو ځخه کار اخلي، سرميزی

ئې له سره رنګه کتان څخه جوړې کړې وي، او پر هر مېز ئې د نارینه وو له پاره د ګلاب یو سور ګل ایښی وي، ترڅو خپلې معشوقې ته ئې ورکړي.

په دغه وروستي واري د عاشوقانو د ورځې لپونتوب په کویټ کې د یوه ډالۍ خرڅوونکي له خوا پیل سو.(۱) نوموړي دوکاندار ژوندۍ فرانسوۍ سوۍ ګاني راوړې وې چې ډېرې کوچنۍ دي او سرې سترګې لري. دغو سوۍګانو ته ئې کوچنۍ نیکټایاني ورتړلي او په کوچنیو صندقچو کې ئې اچولي وې، چې د ډالۍ په ډول ورکول کېدې.

موږ باید له دې ټولو شیانو سره مخالفت وکړو او ددې مسؤلیت زموږ د ټولو دئ.

۴ – موږ باید د عاشوقانو د ورځې مبارکي چاته ورنه کړو، ځکه چې دا نه د مسلمانانو اختر دئ او نه ئې کومه سپېڅلې ورځ ده. که کوم مسلمان ته ددې ورځې مبارکي ورکړل سي، باید جواب ئې ورنه کړي. ابن قیم(رح) وایي: کفارو ته د منسوبو ورځو مبارکي د مسلمانانو له پاره په اجماع سره حرامه ده. په داسې ورځو کې چې ددوی جشنونه، مېلمستیاوې، او نور وي هغوی ته مبارکي ویل او له پاره ئې د هغه ورځې نېکمرغي غوښتل که څه هم څوک وایي چې دا له کفر څخه خالي ده، بیاهم حرامه ده. دا داسې ده لکه یو چاته چې صلیب ته د سجدې کولو مبارکي ورکوي. ددې ورځو مبارکي د الله(ج) په نزد د شرابو تر مبارکۍ، زنا او قتل ډېره بدتره ده. ډېر هغه کسان چې په زړه

۱- دغه لیکنه په ۱/۱/۲۰۰۵ نېټه خپره سوې ده.

کي ئې و دین ته احترام نه وي دا ډول کړني تر سره کوي، په داسي حال کي چي د خپلو کړنو په زیان نه پوهېږي. څوک چي و چاته د گناه، بدعت او کفر مبارکي وايي، په لوی لاس ځان د الله(ج) د قهر او غضب مستحق گرځوي.[1]

موږ باید هغه مسلمانانو ته چي د کفارو له خوا خطاوتلي دي ددې ورځي اصلیت او د کفارو نور جشنونه ورته واضح کړو او دا ور وښیو چي مسلمانان باید خپل ځانونه د خپل دین په ذریعه رابېل کړي او خپله عقیده له ټولو مضرو شیانو څخه خوندي وساتي. دا باید مسلمان امت ته وښوول سي چي څه خیر او څه شر دئ، تر څو له شره ځان وساتي او خیر خپل کړي.

د عاشقانو د ورځي اړوند د مسلمانو علماؤ فتوی:

د شیخ محمد بن صالح العثیمین فتوی:

پوښتنه: په دا وروستیو کي د عاشوقانو د ورځي لمانځل خورا ډېر سوي دي، په ځانگړې توگه په ښځینه زده کوونکو کي. دا عیسایي رخصتي ده، چي په دغه ورځ ټول سور رنگه لباسونه اغوندي، سور رنگه بوټونه په پښو کوي او یو وبل ته د سره رنگ گلونه ډالۍ کوي.... هیله لرو چي ددې ورځي د لمانځني اړوند ځیني احکام راسره شریک کړئ. او په دې اړه مو مسلمانانو ته څه مشوره ده؟ حفظک الله.

١- أحکام أهل الذمة، ١/٤٤١-٤٤٢.

جواب: د عاشوقانو د ورځې لمانځل له څو جهتونو څخه ناروا دي:

۱- دا يو بدعت دئ، چې په شريعت کې هيڅ اساس نه لري.

۲- د خلکو زړونه او فکرونه په عبث شيانو اخته کوي، چې د ديني لارښوونو خلاف عمل دئ، (الله(ج) دې هدايت ورته وکړي). نو په دغه ورځ هره هغه کړنه چې ودې ورځې ته ئې نسبت کېږي روا نه ده. هغه که په خوړو کې وي، که په چښاک، لباس، ډالۍ ورکولو او نورو کې وي. مسلمان بايد په خپل دين وویاړي، دونه کمزوری بايد نه سي چې د هر چا په چغو او نارو پسې ځي. الله(ج) دې موږ ټول مسلمانان له پټو او ښکاره فتنو څخه وساتي او الله(ج) دې قوت راکړي. الله(ج) تر ټولو پوه دئ.

د عاشوقانو د ورځې اړوند د شيخ عبدالله بن عبدالرحمن بن جبرين فتوی:

پوښتنه: دا دميني جشن يا د ولنټاين ورځ (د عاشوقانو ورځ) په هلکانو او انجونو کې ډېره عامه سوې ده. "ولنټاين" د يوه عيسايي راهب نوم دئ، چې عيسايان ئې خورا ډېر احترام لري، او دغه ورځ هر کال د فبروري پر څورلسمه (۱۴) لمانځي، چې يو وبل ته ډالۍ او د ګلاب سره ګلونه ورکوي او سره لباسونه اغوندي. ددې ورځې او په دې ورځ يو بل ته د ډالۍ ورکولو احکام څه دي؟ الله(ج) دې په نېکۍ سره اجرونه درکړي.

جواب: اول خو دداډول جشنو لمانځل ځکه روا نه دي، چې بدعت دئ او په شريعت کې هيڅ بنياد نه لري. او بل د حضرت عايشې(رض) په روايت سوي حديث کې راځي چې رسول(ص) فرمايي:

"عَنْ عَائِشَةَ رضى الله عنها قَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- "مَنْ أَحْدَثَ فِى أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ فَهُوَ رَدٌّ"[1]

ژباړه: د عائشې (رض) څخه روایت دئ، چې پیغمبر (ص) وفرمایل چا چې زموږ په دین کې دداسې شی خبر ورکړ، چې هغه زموږ په دین کې نسته، نو هغه رد دئ.

دوهم، دا د کفارو سره د هغوی په جشن لمانځلو، سپېڅلو ورځو او د هغوی په دیني رسمو کې مشابهت او تقلید دئ. په حدیث شریف کې راځي: **"مَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ"**

ژباړه: څوک چې د کوم قوم مشابهت کوي، له هغو څخه دئ.

درېیم، ټولې هغه کړنې چې ددې ورځو له سببه رامنځته کېږي، لکه ددې ورځې مېلمستیاوې، عبث او بې ځایه لوبې، غزلې ویل، سروز، بې حیایې، سپین سترګې، بې سترې، بداخلاقې او خپل سریتوب، د نارینه وو او ښځو اخطلاط (ګډون)، د نامحرمه په وړاندې د ښځو ځرګندېدل او نور ټول حرام کارونه دي، چې انسان د بداخلاقۍ پر لور رهنمايي کوي. نو دا باید دساتېرې له پاره بهانه نه کړو او نه ددې ادعا وکړو، چې له خپل ټاکلې حد څخه تېرې نه کوو، او نه دا ددې له پاره مناسبه ده. له چا سره چې د ځان پروا وي هغه باید له دې ګناوو او ټولو هغه اسبابو څخه چې ودې کړنو ته ئې راکاږي ځان وژغوري.

۱- سنن أبی داود

بناءً ددې ډاليو او ګلونو خرڅول هم روا نه دي. که چيري يو څوک په دې پوه سي چي رانيونکی دغه ورځ لمانځي او يا دغه توکي دې ورځي ته د احترام په خاطر د تحفې په توګه يو چاته ورکوي، خرڅونکی ئې ځان بايد په ګناه ور سره شريک نه کړي. والله اعلم.

د اللجنة الدائمة ټولني فتوی:

ددې ورځي په اړه د اللجنة الدائمة ټولني څخه هم پوښتنه وسوه چي: ځيني خلک د عيسوي کال د فبروري د مياشتي څورلسمه (۱۴) نېټه د ميني د ورځي (دعاشوقانو دورځي) په توګه لمانځي، چي په دغه ورځ يو بل ته ډالۍ او سره ګلونه ورکوي، سره لباسونه اغوندي او يو بل ته ددې ورځي په مناسبت مبارکي وايي. ځيني بيکرۍ والا داسي خوراکي شيان جوړوي چي سور رنګ لري او پر هغه باندي ئې زړونه نقش کړي وي او ددې ورځي اړوند د اماده کړو شيانو اعلانونه ورکوي. په دې اړه ستاسي فکر څه دئ؟

د اللجنة الدائمة ټولني جواب:

دمسلمانانو له پاره دغه او دغه ته ورته لمانځغونډي لمانځل حرام دي. هغه که په خوراک، څښاک، رانيولو، خرڅولو، جوړولو، سمولو او برابرولو، اعلاناتو کي وي، او که په بله هره طريقه وي. ځکه ټول هغه څه چي له نورو سره په ګناه کي مرسته کوي، هغه د الله(ج) او رسول(ص) نافرماني او په وړاندي ئې تېری دئ. لکه څنګه چي الله(ج) فرمايي:

"وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ"[١]

ژباړه: او په نېکۍ او تقوی کښې (یو له بل سره) مرسته وکړئ او په ګناه او ظلم کښې مرسته مه کوئ او له الله څخه وبېرېږئ. بې شکه چې الله سخت عذاب ورکوونکی دئ.

نو مسلمانان باید په قرآن او سنتو منګولي ټینګې کړي او خپل ټول کارونه ئې په رڼا کې تر سره کړي. په خاصه توګه د فتنو او فساد په وخت کې. ډېر احتیاط باید وسي چې د هغو کسانو په فتنه کې ونه لوېږي چې بې لاري سوي او د الله(ج) غضب پر سوی دئ او نه د هغو کسانو په فتنه اخته سي چې نه الله(ج) ته هیله لري او نه اسلام ته احترام. مسلمانان باید له الله(ج) څخه پنا وغواړي او په ټینګه ئې د هدایت غوښتنه وکړي. له الله(ج) څخه ماسوا نه هدایت د چا په لاس دئ او نه پر حقه لار د ټینګ پاته کېدو توان. یوازي الله(ج) قوي او قادر ذات دئ.[٢]

په اخیره کې درنو ورونو ته لاندي وړاندیزونه لرو:

١- باید له خپلو مسجد امامانو څخه غوښتنه وکړو، چې خلکو ته ددې ورځي په اړه بیان وکړي او له زیانونو څخه ئې خبر کړي. ددې ورځي اړوند

١- سورة المائده (٢-آیت)

٢- اللجنة الدائمة للبحوث العلمية والافتاء.

معلومات باید له خپلو مسجد امامانو سره شریک کړو او دا ورځ ور وښیو. او د اللجنة الدائمة ټولني دفتوی یوه کاپي او د شیخ محمد العثیمین فتوی ورکړو. کوښښ باید وکړو چي د خپلو امامانو سره ددې ورځي اړوند خبره شریکه کړو. خامخا به ددې موضوع په لوستونکو کي مسجد امامان وي، نو ددې په لوستلو ئې دا پر ذمه پاتېږي چي باید خلگو ته ئې ورسوي.

۲- هر استاد باید خپل زده کوونکي ددې ورځي له اصلیته خبر او له تاوانونو څخه ئې وبېروي، که نه د الله(ج) په وړاندي به سبا دوی مسؤل وي. استادان باید ددې وضاحت وکړي، چي د داسي ورځو لمانځل په اتفاق سره حرام دي. له دې څخه چي ځونه ژر خلک خبرېږي هغونه ئې گټه ډېره ده.

۳- مسؤله کسان باید هغه دوکانونه په ښه او بند کړي، چي ددې ورځي په مناسبت ډالۍ او تحفې خرڅوي او یا ئې په گلونو پوښي.

۴- هر کس باید د خپلي کورنۍ ټول غړي په دې خبر کړي. د چا ورونه او خوندي چي په ښوونځیو کي دي باید په دې موضوع ئې خبر او وبېروي، ځکه ډېرخلک ددې ورځي په اړه معلومات نه لري او نه ئې په حقیقت پوهېږي.

الله(ج) دي ټول مسلمانان له هر ډول شر او فتنو څخه هغه که ئې له خپلو ځانو څخه دي او که ئې د دښمنانو دسیسې او توطئې دي وساتي. بې شکه چي الله(ج) ښه اورېدونکی او دعا قبلوونکی دئ.

وصلی الله تعالی علی خیر خلقه محمد و آله و اصحابه اجمعین

Celebrating

Valentin's Day